

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316212105
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2316212105.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, D. E., zomrel XX. XXXX XXXX, o zaplatenie 8.364,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 7. marca 2017 č. k. 30C/295/2016-46, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania ani dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v poradí prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.467,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 6.5.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; v poradí druhým výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol; v poradí tretím výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 180, § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“); § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/ a d/, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ a k/, § 11 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“); § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „O.z.“) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania). Vecne dôvodil, že žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe z 27.6.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.364,66 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový a právny stav veci: Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 5.3.2013 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 10.000 eur, pričom jej neoddeliteľnou časťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), a teda niektoré náležitosti, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie vo VOP. Tiež uviedol, že bonita žalovaného bola overená pred poskytnutím úveru. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom splatiť do 20.2.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 25.4.2016, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením z 24.2.2016. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia predstavuje sumu 8.858,81 eur (istina 8.364,66 eur, úroky 406,94 eur, úroky z omeškania 4,20 eur, poplatky 60 eur, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje a poplatky za

poistenie schopnosti splácať úver 23,01 eur). Žalovaný po zosplatnení úveru doposiaľ neuskutočnil žiadnu úhradu. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil listinné dôkazy, a to úverovú zmluvu z 5.3.2013, druhú upomienku z 24.2.2016, výzvu na predčasné splatenie úveru z 25.4.2016, prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, sadzobník poplatkov a VOP. Žalovaný sa k podanej žalobe ani k listinným dôkazom písomne nevyjadril. V rámci skutkového stavu bolo v prejednávanej veci zistené, že strany uzavreli dňa 5.3.2013 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 10.000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v celkovej výške 18.843,60 eur formou 120 mesačných splátok po 155,04 eur so splatnosťou úveru dňa 20.2.2023. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola dohodnutá na 15,43%, priemerná hodnota RPMN na 12,92% a úroková sadzba predstavovala 13,9% ročne. Žalovaný z titulu splácania úveru uhradil žalobcovi sumu 5.532,44 eur. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami O.z. a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (ZoSÚ, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa). Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver 10.000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, pričom v zmluve absentujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. I keď v zmluve je uvedená adresa žalobcu v jej záhlaví, zo žiadneho ustanovenia zmluvy, príp. VOP, nevyplýva, že adresa žalobcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd tiež preukázané, že žalobca ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 155,04 eur bez jasnej a určitej špecifikácie aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky, keď žalobca takýmto postupom obchádzal jednotlivé ustanovenia ZoSÚ. Účelu zákonnej úpravy, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana slabšieho účastníka právneho vzťahu, zodpovedá len taký výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktorý viaže každý z údajov tam uvedených, jednak k istine, ako i k úrokom, resp. k poplatku. Žalobca ani nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, resp. nepreukázal, že z jeho strany neprišlo k hrubému porušeniu povinností v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Žalobca totiž nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti žalovaného ako dlžníka splácať úver. V takýchto prípadoch sa potom v zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že úver, ktorého zostatok je predmetom konania, je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce (resp. nesprávne uvedené) náležitosti vyžadované kogentnými ustanoveniami ZoSÚ, žalobcovi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami. Žalobca poskytol žalovanému sumu 10.000 eur, z ktorej žalovaný doposiaľ jednotlivými splátkami uhradil spolu sumu 5.532,44 eur. Súd preto vyhovel žalobe v časti zaplatenia sumy, ktorú žalovaný skutočne vyčerpал a nevrátil (4.467,56 eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o päť percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca má tak popri dlžnej istine i nárok na zaplatenie úroku z omeškania v rozsahu požadovanom v žalobe, avšak až dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie (t. j. 6.5.2016). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 8.364,66 eur s prísl., úspešný bol v časti čo do zaplatenia sumy 4.467,56 eur s prísl. a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Možno teda konštatovať, že žalobca aj žalovaný mali v konaní približne rovnaký úspech, a preto súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

Na záver uviedol, že v prejednávanej veci je potrebné zodpovedať aj na právny problém, či veriteľovi patria dojednané úroky z úveru aj po splatnosti celého dlhu dlžníka až do doby zaplatenia celého úveru a k tomu aj sankčné úroky z omeškania, alebo veriteľovi po splatnosti celého dlhu patria iba úroky z omeškania. K tejto otázke zaujala súdna prax záver, že veriteľovi po splatnosti celého dlhu patria iba sankčné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. V tej súvislosti súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.9.2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, v ktorom ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok

a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia, a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 O.z., resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 O.z. robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 O.z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho v poradí II. a III. výroku podal včas odvolanie žalobca, s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu a priznaním mu náhrady trov konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov za konania na oboch inštanciách. Uviedol, že s argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V zmysle bodu 1.1. zmluvy o Pôžičke banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Keďže neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú VOP, s ktorými sa žalovaný oboznámil ešte pred uzatvorením Zmluvy a túto skutočnosť potvrdil svojím podpisom, žalobca poukázal na skutočnosť, že Zmluva obsahuje aj náležitosť vyžadovanú v § 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ, a teda adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je uvedená v čl. 24 bod 24.1 VOP a v čl. 25 bod 25.1 VOP, kontrolné orgány sú uvedené v čl. 13 bod 13.4 VOP. Úvode samotnej Zmluvy (v záhlaví i v označení zmluvnej strany - veriteľa) sú uvedené kontaktné informácie vrátane adresy, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu či sťažnosť. V zmysle uvedeného spotrebiteľ bol ešte pred podpisom zmluvy oboznámený s adresou predajcu, na ktorej možno uplatniť reklamáciu či sťažnosť a uvedené vyplýva aj zo samotného textu zmluvy. Ak súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v zmluve neuviedol, že ide o adresu, na ktorej môže podať spotrebiteľ sťažnosť alebo reklamáciu, vyžadovať uvedené by bolo zbytočný formalizmus, nakoľko spotrebiteľ má k dispozícii adresu žalobcu, na ktorej ho môže kontaktovať, a teda zámer zákonodarcu, aby spotrebiteľ vedel, kam sa obrátiť na predajcu, je naplnený.

V zmysle bodu 1.1. zmluvy o Pôžičke banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP - výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: Výška anuitnej splátky - 155,04 EUR, Termín splatnosti 1. anuitnej splátky - 20.03.2013, Počet anuitných splátok - 120, Periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky - Mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby

splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti 9 rokov, by splnenie tejto požiadavky znamenalo rozpísanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky.

Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Horne Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, z ktorého citoval a vyvodil, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP alebo OP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Európsky súdny dvor jednoznačne potvrdil, že banka na spôsob uvádzania týchto povinných náležitostí úverovej zmluvy nazerá správne a rozsah, v akom jednotlivé náležitosti uvádza, je pre spotrebiteľa postačujúci pre posúdenie rozsahu jeho záväzku. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky, a zároveň, štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať. Ako uviedla generálna advokátka v bode 55 svojho stanoviska a súdny dvor v bode 48 rozsudku, cieľom tohto ustanovenia (článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48) je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Samotná smernica nepoužíva pojem „termíny“ splátok, ale pojem „frekvencia“ splátok. Nie je teda nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Uvedenie termínu splatnosti splátky spôsobom: „Mesačne v xx. deň kalendárneho mesiaca“ teda spĺňa požiadavku smernice a napĺňa jej cieľ. Z čl. 1 ods. 1.2. úverovej zmluvy je zrejme počet anuitných splátok 120, je zrejme periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky a to mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca, je zrejme výška anuitnej splátky 155,04 Eur, ktorá sa v priebehu splácania nemení (v splátke je zahrnutá tak istina ako aj úroky), ako aj je uvedený termín splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 20.3.2013 a splatnosť celého úveru dňa 20.2.2023, T. j. jedná sa o údaje požadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zák. 129/2010 Z. z. a nie je dôvod mať za to, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle cit. zákona. Z uvedeného je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. V tabuľke Zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Zároveň v bode 2.5.5. obchodných podmienok je uvedené poradie uspokojovania pohľadávky - je teda splnená aj náležitosť v zmysle ktorej má byť určené poradie započítavania. Podľa názoru žalobcu účelom a cieľom ZoSÚ v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti nebola tá skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 písm. k/ dotknutého zákona zákonodarcu uviedol, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlh je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, že splátka vo výške 155,04 EUR pozostáva z úroku 13,90 % ročne (t. j. 1,16 % mesačne), je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, aby niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe žiadosti žalovaného bezplatne. Žalovaný takú žiadosť žalobcovi neadresoval, ale namiesto toho si svoj záväzok nesplnil, vedomý si toho, že žalobca mu poskytol úver vo výške 10.000 EUR. Žalovaný nepochybné poskytnutie úveru. Žalovaný sám, dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom a podpísal zmluvu, z ktorej nepochybne a zrozumiteľne vyplývalo, čo má žalobcovi vrátiť (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť),

kedy má tak urobiť (splatnosti splátky), v akej výške (splatnosť mesačnej splátky) a ako dlho má tak robiť (splatnosť úveru). Bol zrozumiteľne informovaný o svojich povinnostiach v bode 1.2. zmluvy. Nebola porušená žiadna zásada občianskoprávných vzťahov. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/149/2016-60 z 15.2.2017 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/68/2017-46 z 28.2.2017 a č. k. 6Co/84/2017-57 z 28.3.2017.

Žalobca mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP resp. § 43 ods. 1 O.s.p. za účinnosti O.s.p. Súd žalobcu na doplnenie návrhu nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Žalobca má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ splnil. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver posúdila jeho príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v žiadosti o spotrebný úver a taktiež na základe údajov o výške príjmu žalovaného z reportu zo Sociálnej poisťovne a na základe údajov z reportu zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI). V zmysle citovaného § 7 ods. 1 bol pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver žalobca povinný zohľadniť najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, čo dodržal. Súd sa v odôvodnení rozsudku však obmedzil na konštatovanie, že žalobcu nedostatočne zohľadnil príjmy a výdavky žalovaného, resp. pomer medzi jeho príjmami a výdavkami. Prítom však v zmysle citovaného ustanovenia sa mal súd zaoberať otázkou, či žalobca zohľadnil aj ostatné vymenované kritériá. Zároveň, na to, aby bolo možné úver vyhlásiť za bezúročný a bezpoplatkový, je potrebné skúmať, či veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona. 1 V zmysle § 11 ods. 2 sa hrubé porušenie uvedených povinností považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Z dôkazov predložených súdu je však zrejmé, že podmienka hrubého porušenia povinností nebola zaplnená, nakoľko žalobca v žiadnom prípade neposudzoval schopnosť žalovaného splácať úver ani bez údajov o jeho príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave (ako dôkaz predložil zo Sociálnej poisťovne) a ani bez nahliadnutia do príslušnej databázy (ako dôkaz predložil report zo SRBI).

K názoru súdu uvedenému v závere odôvodnenia, že veriteľovi po splatnosti celého dlhu patria iba sankčné úroky z omeškania, kedy poukazuje na uznesenie ÚS SR z 18.09.2012, v sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, žalobca uviedol, že má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Citoval § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a z komentára IURA EDITION. Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ust. § 16 ods. 1 ZoSÚ. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/12/2017-90 z 31.1.2017. Citoval § 497 Obchodného zákonníka s tým, že vychádzajúc z tohto ustanovenia, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami, to však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovení na ochranu veriteľa pri neplnení si povinností dlžníka. Teda, odstúpením od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka zmluva od počiatku nezanikla a naďalej trvá právo veriteľa, a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka, vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru. Tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. K rozhodnutiu ÚS SR sp. zn. ÚS 476/2012-14, v ktorom ÚS SR poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Obo 143/98, na ktoré súd poukazuje, uviedol, že sa netýka samotného uplatňovania nároku na dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov po zosplatnení úveru. Konštatovanie súdu v znení „...dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.“ je vytrhnuté z kontextu a nie je možné ho paušálne uplatňovať vo všetkých konaniach, v ktorých si veritelia uplatňujú svoje nároky z

poskytnutých peňažných prostriedkov. Tým skôr, že táto časť odôvodnenia nie je súčasťou právnej vety a teda nemá charakter záväzného právneho názoru. Na základe všetkých uvedených skutočností teda má za to, že úrok z poskytnutého úveru je odplatom za poskytnuté peňažné prostriedky a nárok na túto odplatu trvá od ich poskytnutia, až do ich vrátenia. Žalobca z opatrnosti uviedol aj ďalšie argumenty v prospech uvedeného právneho názoru, a to k súdnym rozhodnutiam, ktoré byvajú používané prvostupňovými súdmi v prípade zamietania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru s príslušnou protiargumentáciou, konkrétne k rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 s tým, že uvedený rozsudok je rozhodnutím súdu v jednotlivej konkrétnej veci a nie je záväzný pre rozhodovacie činnosť iných súdov, a to ani na účely zjednocovania judikatúry, nakoľko nebol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR.

Žalobca vzhľadom na podané odvolanie v časti zamietnutého nároku napadol aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania a žiadal priznať ich náhradu v rozsahu 100 %. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Odvolací súd rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 12.12.2018 č.k. 25Co/207/2017-97 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje údaj, ktorý vyžaduje zákon v § 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ, a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Nakoľko už samotný záver o nedostatku náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ v predmetnej úverovej zmluve, postačuje pre jednoznačný záver o bezúročnosti a bez poplatkov daného úveru, nepovažoval ďalej za potrebné, vzhľadom na zásadu procesnej ekonómie (čl. 17 CSP), sa potom už zaoberať ďalšou nadbytočnou a irelevantnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odôvodňujúcou jeho nárok na zaplatenie požadovaných úrokov a poplatkov. Už len absencia samotnej tejto obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ) teda spôsobuje, že žalobca má nárok iba na vrátenie istiny poskytnutých peňažných prostriedkov. Nakoľko sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov považoval za nadbytočné zaoberať sa ďalej nárokom žalobcu na platenie úrokov od predčasnej splatnosti úveru do jeho celkového splatenia. Žalobca tiež nemá nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru, ako ani poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver, prípadne iných v konaní nešpecifikovaných uplatnených poplatkov.

5. Uznesením z 25.10.2022 pod č. k. 30C/295/2016-185 súd prvej inštancie rozhodol tak, že pokračuje v konaní so Slovenskou republikou, v mene ktorej koná Okresný úrad Trnava, odbor majetkovoprávny, Kollárova 8, Trnava, IČO: 00 151 866 002, ako žalovanou, ktorá nadobudla práva ale aj povinnosti po poručiteľovi zo zákona ku dňu smrti poručiteľa: neb. A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, D. E.. Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie a tým, že zistil, že žalovaný dňa XX.X.XXXX (t. j. v priebehu daného konania) zomrel, ďalej zistil, že dedičské konanie po neb. žalovanom bolo vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 26D/77/2018, bolo právoplatne skončené, a to uznesením súdu prvej inštancie č. k. 26D/77/2018-299 zo dňa 10.05.2022, z ktorého vyplýva, že súd vykonal rozvrh výťažku z likvidácie dedičstva z rozdeľovanej podstaty vo výške 885,11 eur a rozhodol tiež, že majetok poručiteľa, ktorý sa pri likvidácii dedičstva nepodarilo speňažiť vo výške 26.190 eur pripadá ku dňu úmrtia poručiteľa štátu - Slovenskej republike. S poukazom na uvedené skutočnosti súd podľa § 63 CSP rozhodol, že v predmetnom konaní pokračuje so subjektom, na ktorého prešli práva a povinnosti žalovaného, t. j. so Slovenskou republikou, ktorej pripadol majetok žalovaného ako odúmrtí, pričom v zmysle § 462 O.z. štát nadobúda vlastníctvo, práva ale aj povinnosti po poručiteľovi zo zákona ku dňu smrti poručiteľa, čím takisto ako dedič zodpovedá aj za dlhy poručiteľa, teda v tomto prípade žalovaného.

6. Okresný úrad Trnava ako správca majetku štátu podľa § 5 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov zaslal súdu vyjadrenie k dovolaniu, v ktorom uviedol, že vo veci žalobcu o zaplatenie 8.364,66 eur s príslušenstvom bolo rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 26D/77/2018, D not 246/2019 právoplatným dňa 8.6.2022 – pohľadávka žalobcu právoplatnosťou tohto uznesenia zanikla. V dedičskom konaní 26D/77/2018, D not 246/2019 nedošlo k uzatvoreniu dohody medzi účastníkmi konania a veriteľmi o prenechaní vysoko predĺženého dedičstva

na úhradu dlhov, na základe uvedeného Okresný súd Galanta Uznesením sp. zn. 26D/77/2018-172, právoplatným dňa 3.10.2020, nariadil likvidáciu dedičstva a súčasne vyzval veriteľov, aby v lehote 30 dní odo dňa vyvesenia Uznesenia oznámili súdu svoje pohľadávky s upozornením, že pohľadávky, ktoré nebudú pri likvidácii uspokojené, zaniknú. Pohľadávka žalobcu bola predmetom likvidácie dedičstva a podľa § 209 CMP právoplatným skončením likvidácie zanikajú proti dedičom neuspokojené pohľadávky veriteľov. Podľa § 166 CMP štát je účastníkom v rozsahu, v akom sa rozhoduje, že majetok, ktorý sa pri likvidácii dedičstva nepodarilo speňažiť, má pripadnúť štátu. Na základe uvedeného je preukázané, že právoplatným skončením likvidácie v dedičskej veci po poručiteľovi A. B., F. B. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 26D/77/2018, D not 246/2019 právoplatným dňa 8.6.2022 zanikli neuspokojené pohľadávky veriteľov, teda aj pohľadávka žalobcu (veriteľa podľa § 168 CMP) spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina. Štátu v zast. Okresným úradom Trnava bolo doručené uznesenie o pripadnutí majetku poručiteľa, ktorý sa nepodarilo speňažiť (§ 207 ods. 4 CMP). Účelom likvidácie dedičstva je odstránenie nepriaznivých dôsledkov, ktoré by pre štát mohlo mať pripadnutie majetku, ktorý štát nemôže odmietnuť. Z uvedeného vyplýva, že dedičstvo nepripadlo štátu ako odúmrt' a dedičské konanie a likvidácia dedičstva vykonaná notárom povereným súdom sa riadila postupmi podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu rozhodol uznesením z 3.2.2025 č. k. 7Cdo/259/2022-209 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.2.2025) tak, že rozsudok Krajského súdu v Trnave z 12. decembra 2018 sp. zn. 25Co/207/2017 a uznesenie Okresného súdu Galanta z 25. októbra 2022 č. k. 30C/295/2016-185 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Dôvody, že z obsahu spisu zistil, že žalovaný – A. B. zomrel XX. XXXX XXXX, t. j. v priebehu odvolacieho konania, ktorú skutočnosť však odvolací súd nezohľadnil a v spore rozhodol rozsudkom 12. decembra 2018. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v čase rozhodovania odvolacieho súdu procesnou subjektivitou nedisponoval. Keďže odvolací súd konal so žalovaným, ktorý však nebol nositeľom procesnej subjektivity (ani spôsobilosti na právne úkony), dovolací súd v zmysle § 449 ods. 1 CSP zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu za účelom odstránenia uvedeného procesného pochybenia (§ 438 ods. 1, § 63 CSP) vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). S poukazom na skutočnosť, že žalovaný stratil procesnú subjektivitu už počas konania na odvolacom súde, dovolací súd pristúpil aj k zrušeniu uznesenia súdu prvej inštancie z 25. októbra 2022 č. k. 30C/295/2016-185, ktorým tento súd rozhodol o pokračovaní v konaní so Slovenskou republikou, v mene ktorej koná Okresný úrad Trnava, odbor majetkovoprávny, ktorá nadobudla práva a povinnosti po poručiteľovi zo zákona ku dňu smrti poručiteľa. Dovolací súd nemohol pokračovať v dovolacom konaní so Slovenskou republikou, v mene ktorej koná Okresný rad Trnava žalovaného v procesnej situácii, kedy ešte nedošlo k odstráneniu tohto procesného pochybenia v priebehu základného konania odvolacím súdom a preto ho ako súvisiace, hoci dovolaním nenapadnuté rozhodnutie, zrušil bez ďalšieho (§ 439 písm. a/ CSP) [pozri 9Cdo/12/2023]. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP). O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

8. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej aj „O.s.p.“), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie (v rozsahu jeho v poradí II. a III. výroku), proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pred prejednaním samotného odvolania skúmal v zmysle § 161 CSP a § 378 ods. 1 CSP, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť o odvolaní.

9. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"); podľa ods. 2 rovnakého ust. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

Ustanovenie § 161 ods. 1 CSP ukladá súdu povinnosť skúmať procesnú subjektivitu kedykoľvek počas konania. Ak by k strate procesnej subjektivity došlo počas konania, t. j. po začatí konania, v prípade smrti strany ako fyzickej osoby súd postupuje podľa § 63 CSP a v prípade zániku strany ako právnickej osoby súd postupuje podľa § 64 CSP. Aj v týchto prípadoch môže dôjsť k zastaveniu konania (podľa § 63 ods. 1 CSP alebo § 64 druhej vety CSP), a to najmä v prípade, ak strana nemá dedičov alebo právneho nástupcu.

Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

Podľa § 63 ods. 2 CSP v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

Podľa § 66 CSP ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a § 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

Spôsobilosť na práva a povinnosti fyzickej osoby vzniká narodením a zaniká smrťou. Ustanovenie § 63 CSP upravuje prípady, keď k strate procesnej subjektivity fyzickej osoby, teda k jej smrti, dôjde počas konania, t. j. v období od začatia konania až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd po smrti strany počas konania má po posúdení povahy sporu možnosť len konanie zastaviť alebo v konaní pokračovať. Povahou veci sa rozumie povaha hmotných práv a povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že procesné nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/368/2012 z 28.2.2012).

Judikatúra zastáva názor, že ak bolo dedičské konanie zastavené pre nemajetnosť poručiteľa, resp. poručiteľ zanechal len majetok nepatrné hodnoty alebo ak majetok poručiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľa a zároveň nebolo ani v prebiehajúcom sporovom konaní preukázané, že by poručiteľ mal iný majetok, ktorého existencia by umožňovala súdu samostatne uvážiť, či vo vzťahu k tomuto majetku prichádza do úvahy právne nástupníctvo inej osoby, je potrebné konanie zastaviť podľa ustanovenia § 63 ods. 1 CSP, keďže z povahy veci nie je možné v konaní pokračovať, ak neexistuje právny nástupca zomrelej strany, teda osoby, ktorú právny poriadok dosadzuje vo vzťahu k neuhradeným dlhom do právneho postavenia zomretého podľa ustanovenia § 470 O.z. (pozri Komentár k § 63 ods. 1 CSP, právny portál ASPI).

V predmetnej veci žalovaný v priebehu odvolacieho konania dňa XX. XXXX XXXX zomrel, čím stratil procesnú subjektivitu.

10. V dedičskej veci po žalovanom/poručiteľovi menom A. B., F. B., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, D. E., bez zanechania závetu, za účasti: veriteľov G. H., F. B., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, J., spoločnosti spoločnosti K., G.. Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36854140, spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, spoločnosti D. E. banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24785199, zastúpenej advokátskou kanceláriou ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47255773 a Slovenskej republiky, v zastúpení Okresným úradom Trnava, odbor majetkovoprávny, Kollárova 8, 917 01 Trnava, IČO: 00151866002, zastúpeného na základe plnej moci zo dňa 13.08.2019 L. L. M., nar. XX.X.XXXX zamestnancom Okresného úradu Trnava, rozhodol Okresný súd Galanta uznesením z 10.5.2022 pod č. k. 26D/77/2018-299 Dnot 246/2019 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2022) tak, že:

I. Súd vykonáva rozvrh výťažku z likvidácie dedičstva z rozdeľovanej podstaty vo výške 885,11 EUR, zloženej pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX na osobitnom účte notára Mgr. Martiny Báňasovej s číslom IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, (názov účtu: I. N. výťažok z likvidácie) nasledovne: a/ suma vo výške 664,18 EUR - trovy konania - odmena a náhrada hotových výdavkov súdneho komisára Mgr. Martiny Báňasovej vrátane DPH bude vyplatená na účet vedený v J. J., G., číslo účtu: IBAN: J.

XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pod VS: XXXXXXXXXXXX a s poznámkou pre príjemcu: Dnot 379/2019, (odmena súdneho komisára vo výške 408,75 EUR a náhrada hotových výdavkov sumu vo výške 144,73 EUR, spolu 553,48 EUR, DPH 20 % vo výške 110,70 EUR, spolu v sume 664,18 EUR),

b/ suma 173,03 EUR – časť pohľadávky veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752 voči poručiteľovi z titulu Zmluvy o pôžičke č. 228338-31071 zo dňa 16.09.2015, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Juhásovou pod č.k. 241EX 48/2018, ku dňu smrti poručiteľa vo výške 25.298,30 EUR, bude vyplatená na účet spoločnosti s číslom účtu IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s uvedením VS: XXXXXXXX a poznámky pre príjemcu: XXXXXXXXXXXX, c/ suma 47,90 EUR – časť pohľadávky súdneho exekútora JUDr. Adriany Juhásovej, Matušková 1, 917 01 Trnava, IČO: 37841297 voči poručiteľovi titulom trov exekučného konania 241EX 48/2018, bude vyplatená na účet s číslom účtu IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s uvedením VS: XXXXXXXX a poznámky pre príjemcu: XXXXXXXXXXXX.

II. Súd rozhodol, že majetok poručiteľa, ktorý sa pri likvidácii dedičstva nepodarilo speňažiť, a to nehnuteľnosti v katastrálnom území D. E., obec D. E., okres Galanta, zapísané na: LV č. XXX, ako parcely registra „C“: parc. č. 393/1-záhrada vo výmere 1184m², parc. č. 393/2-záhrada vo výmere 565m², parc. č. 394-zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 894m², stavba: rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parc. č. 394, na poručiteľa pod B3 v podiele 5/21-ín k celku, spolu vo všeobecnej hodnote podľa skutkového zistenia ku dňu smrti poručiteľa vo výške 26.190 EUR, pripadá ku dňu úmrtia poručiteľa štátu – Slovenskej republike.

Uvedené dedičské rozhodnutie odôvodnil tak, že podľa § 161 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) poveril notára Mgr. Martinu Báňasovú, aby ako súdny komisár konala a rozhodovala vo veci prejednaní dedičstva po poručiteľovi. Poručiteľ nezanechal žiadny závet ani listinu o vydedení. Všetci zákonní dedičia, dedičstvo po poručiteľovi platne odmietli. Podľa § 462 O.z. dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadne štátu. Uznesením č. k. 26D/77/2018-155 z 10.3.2020 určil všeobecnú cenu majetku poručiteľa v čase smrti poručiteľa vo výške 26.210,97 EUR, výšku dlhov sumou 49.636,99 EUR, výšku predĺženia dedičstva sumou mínus 23.426,02 EUR. Všeobecná cena majetku poručiteľa v čase smrti poručiteľa sa prihlásením pohľadávky spoločnosti Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. zvýšila o 885 EUR, dlhy sa zvýšili prihlásením pohľadávky spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. o 22.256,09 EUR, z tohto dôvodu je všeobecná cena majetku poručiteľa vo výške 27.095,97 EUR, dlhy sú vo výške 71.893,08 EUR a výška predĺženia dedičstva je 44.797,11 EUR. Spoločnosť Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. dňa 21.3.2022 oznámila, že poručiteľ mal so spoločnosťou uzatvorenú životnú poisťovnú zmluvu č. 0305071037 s počiatkom poistenia 1.12.2017, avšak znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že poisťník zmluvu nepodpísal, a preto bola zmluva zrušená v zmysle § 40 O.z. od počiatku. Zrušením poisťovnej zmluvy vznikol preplatok na poisťnom vo výške 885 EUR, ktorý patrí poručiteľovi. Spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. prihlásila dňa 12.10.2021 svoju pohľadávku vo výške 22.256,09 EUR vzniknutú z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou bola postúpená pohľadávka zo Zmluvy o O. refinanc exprese č. 148/3006/13SU zo 14.8.2013.

Vzhľadom ku skutočnosti, že nedošlo k uzatvoreniu dohody medzi účastníkom konania a veriteľmi o prenechaní dedičstva na úhradu dlhov, Uznesením sp. zn. 26D/77/2018-172 z 12.10.2020, právoplatným 3.10.2020, nariadil likvidáciu dedičstva a súčasne vyzval veriteľov, aby do v lehote 30 dní odo dňa vyvesenia Uznesenia oznámili súdu svoje pohľadávky s upozornením, že pohľadávky, ktoré nebudú pri likvidácii uspokojené, zaniknú.

Za účelom uspokojenia dlhov pristúpil súdny komisár k speňažovaniu dedičstva tak, že vypracoval ponuku na predaj majetku z dedičstva. Ponuku na predaj majetku, ktorý tvorí likvidačnú podstatu, a to nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. D. E., obec D. E., okres Galanta, zapísaných na LV č. XXX, ako parcely registra „C“: parc. č. 393/1-záhrada vo výmere 1184 m², parc. č. 393/2-záhrada vo výmere 565m², parc. č. 394-zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 894m², stavba: rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parc. č. 394, na poručiteľa pod B3 v podiele 5/21-ín k celku, spolu vo všeobecnej hodnote podľa skutkového zistenia ku dňu smrti poručiteľa vo výške 26.190 EUR a zároveň obsahovala výzvu na adresovanie ponúk záujemcov na adresu súdneho komisára s upozornením, že pri predaji bude zohľadnená najvyššia ponuka. Ponuka na predaj majetku bola následne zaslaná na stránky P., P. za účelom jej zverejnenia po dobu 2 (dvoch) mesiacov, a tiež na Okresný súd Galanta, Okresný úrad Galanta a na Obec D. E. za účelom jej zverejnenia na úradnej tabuli po dobu dvoch mesiacov, a súčasne doporučene, do vlastných rúk zaslaná podielovým spoluvlastníkom ponúkaných nehnuteľností – L. H., G. H., N. B., F. A., O. B. a G. Q., rešpektujúc ich zákonné predkupné právo k ponúkaným nehnuteľnostiam, a to titulom ich podielového spoluvlastníctva. Ponuka na predaj majetku bola tiež vyvesená po dobu dvoch mesiacov na úradnej tabuli notárskeho úradu Mgr. Martiny Báňasovej.

V lehote, v ktorej bola zverejnená Ponuka na predaj majetku, nebola do kancelárie notárskeho úradu doručená žiadna relevantná ponuka na odkúpenie likvidačnej podstaty. Súdny komisár požiadal K. O. banku, a.s., Wüstenrot stavebnú sporiteľňu, a.s. a D. E. banku, a.s. o výplatu vkladov na účtoch poručiteľa a taktiež spoločnosť Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. o výplatu preplatku poistného zo zrušenej poistnej zmluvy č. 0305071037 v prospech osobitného účtu notára pre likvidácie, nakoľko poručiteľ ku dňu úmrtia zanechal: 1/ úverový účet s číslom IBAN: J., vedený v K. O. banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 0 EUR, 2/ termínovaný vklad s číslom IBAN: J., vedený v K. O. banke, a.s. so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 0,11 EUR a 3/ účet stavebného sporenia s číslom IBAN: J., vedený na meno poručiteľa vo Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 20,86 EUR, 4/ pohľadávka voči Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. titulom preplatku na poistnom vo výške 885 EUR zo zrušenej poistnej zmluvy č. 0305071037 s počiatkom poistenia 01.12.2017. Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 21.04.2021 oznámila, že nie je možná výplata zostatku na účte stavebného sporenia a to z dôvodu, že bol účet dňa 24.02.2021 zrušený, nakoľko sa dostal do záporného salda. Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. poukázala preplatu na poistnom vo výške 885 EUR a K. O. banka, a.s. vyplatila termínovaný vklad vo výške 0,11 EUR na osobitný účet notára Mgr. Martiny Báňasovej s číslom IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, (názov účtu: I. N. výťažok z likvidácie). V nadväznosti na vyššie uvedené výťažok spežania predstavuje sumu vo výške 885,11 EUR. Majetok poručiteľa, ktorý sa nepodarilo spežovať pripadá štátu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 50 ods. 2, § 166, § 205 a nasl., § 207 ods. 4, § 208 ods. 1 a 2, § 209 CMP; § 157 z ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“); § 177 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov.

Pohľadávky poručiteľa sú zaradené do jednotlivých skupín v tomto poradí:

a) trovy exekúcie okrem trov vzniknutých v súvislosti s vedením exekúcie inými spôsobmi exekúcie ako predajom nehnuteľnosti, (vzhľadom na primerané použitie Exekučného poriadku sem patria trovy konania o dedičstve): - odmena a náhrada hotových výdavkov vrátane DPH notára Mgr. Martiny Báňasovej ako súdneho komisára so sídlom notárskeho úradu na adrese: I. XX/X, XXX XX R. na účet číslo IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v peňažnom ústave J. J. G., variabilný symbol:XXXXXXXX v sume 664,18 EUR,

b) nedoplatky výživného na maloleté dieťa splatné ku dňu rozvrhu: žiadne,

c) pohľadávky zabezpečené záložným právom podľa poradia rozhodujúceho pre ich uspokojenie:

- pohľadávka spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava z titulu Zmluvy o pôžičke č. 228338-31071 zo dňa 16.09.2015, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Juhásovou pod č.k. 241EX 48/2018, ku dňu smrti poručiteľa vo výške 25.298,30 EUR a trovy exekučného konania 241EX 48/2018, vedeného súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Juhásovou, ku dňu smrti poručiteľa vo výške 7.001,20 EUR

d) pohľadávka oprávneného vymáhaná v exekúcii, pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie a príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie:

e) ostatné pohľadávky:

- pohľadávka spoločnosti K., G. Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36854140 z titulu spotrebiteľského úveru k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (IBAN: J.) vo výške 74,83 EUR a debetný zostatok na bežnom účte č. J. vo výške 6,20 EUR,

- pohľadávka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803 vzniknutá z titulu Zmluvy postúpení pohľadávok č.22051000328, uzatvorenej so spoločnosťou K., G., a to z povoleného prečerpania účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného na meno poručiteľa v K., G., vo výške 74,20 EUR,

- pohľadávka spoločnosti D. E. banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. SP/7152605 ku dňu smrti poručiteľa vo výške 2.201,25 EUR,

- pohľadávka spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina z titulu Úverovej zmluvy č. 000000000035389, ku dňu smrti poručiteľa vo výške istiny 8.364,66 EUR a príslušenstva vo výške 5.303,45 EUR a z titulu prečerpania osobného účtu č. J., na ktorom bol ku dňu smrti poručiteľa debetný zostatok vo výške 289,91 EUR,

- pohľadávka spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24785199 z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou bola postúpená pohľadávka zo Zmluvy o O. refinanc exprese č. 148/3006/13SU zo dňa 14.08.2013, ku dňu smrti poručiteľa vo výške 22.256,09 EUR

- náklady spojené s pohrebom poručiťa vo výške 1.022,99 EUR, ktoré uhradila G. H., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom I. XXXX/XX, J..

Rozvrh výťažku a poradie uspokojenia pohľadávok z celkovej sumy 885,11 EUR: Pohľadávka zaradená v prvej skupine podľa § 157 z ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku- trovy exekúcie okrem trov vzniknutých v súvislosti s vedením exekúcie inými spôsobmi exekúcie ako predajom nehnuteľnosti, (vzhľadom na primerané použitie Exekučného poriadku sem patria trovy konania o dedičstve): odmena a náhrada hotových výdavkov vrátane DPH notára Mgr. Martiny Báňasovej ako súdneho komisára so sídlom notárskeho úradu na adrese: I. XX/X, XXX XX R. na účet číslo IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v peňažnom ústave J. J. G., variabilný symbol:XXXXXXXX v sume..... 664,18 EUR

sa uspokojuje sa v plnej výške.

Pohľadávky druhej skupiny podľa § 157 z ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (nedoplatky výživného na maloleté dieťa splatné ku dňu rozvrhu) neboli do dedičského konania prihlásené.

Vzhľadom na to, že výťažok prevyšuje úhradu pohľadávok prvej a druhej skupiny, zo zostatku výťažku vo výške 220,93 EUR (po odpočítaní pohľadávok prvej skupiny) budú čiastočne uspokojené aj pohľadávky tretej skupiny (pohľadávky zabezpečené záložným právom podľa poradia rozhodujúceho pre ich uspokojenie). Pohľadávky tretej skupiny podľa § 157 z ods. 1 písm. c/, majú rovnaké poradie, a preto budú uspokojené pomerne:

- pohľadávka spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava z titulu Zmluvy o pôžičke č. 228338-31071 zo dňa 16.09.2015, vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Juhásovou pod č.k. 241EX 48/2018, ku dňu smrti poručiťa spolu v celkovej výške 25.298,30 EUR bude uspokojená vo výške..... 173,03 EUR

a trovy exekučného konania 241EX 48/2018, vedeného súdnym exekútorom JUDr. Adrianou Juhásovou, v celkovej výške 7.001,20 EUR bude uspokojená vo výške..... 47,90 EUR

sa uspokojujú z výťažku likvidácie čiastočne, pretože zostatok výťažku nedosahuje výšku pohľadávok tejto skupiny.

Časť pohľadávky veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a časť pohľadávky súdneho exekútora JUDr. Adrianou Juhásovou nie je možné uspokojiť z výťažku likvidácie, a preto právoplatnosťou tohto uznesenia v danom rozsahu voči dedičom zanikajú.

Pohľadávky štvrtej skupiny podľa § 157 z ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku (pohľadávka oprávneného vymáhaná v exekúcii, pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poisťovní na zdravotné poistenie, poisťovní na sociálne poistenie a príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie) neboli do dedičského konania prihlásené.

Nakoľko výťažok z likvidácie nedosahuje ani výšku rovnajúcu sa hodnote pohľadávok v tretej skupine, pohľadávky piatej skupiny podľa § 157 z ods. 1 písm. e/ Exekučného poriadku (ostatné pohľadávky) nie je možné uspokojiť z výťažku likvidácie vôbec, a preto právoplatnosťou tohto uznesenia v danom rozsahu voči dedičom zanikajú.

- pohľadávka spoločnosti K., G.. Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36854140 z titulu spotrebiteľského úveru k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (IBAN: J.) vo výške 74,83 EUR a debetný zostatok na bežnom účte č. J. vo výške 6,20 EUR,

- pohľadávka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803 vzniknutá z titulu Zmluvy postúpení pohľadávok č.22051000328, uzatvorenej so spoločnosťou K., G., a to z povoleného prečerpania účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného na meno poručiťa v K., G., vo výške 74,20 EUR, - pohľadávka spoločnosti D. E. banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. SP/7152605 ku dňu smrti poručiťa vo výške 2.201,25 EUR,

- pohľadávka spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina z titulu Úverovej zmluvy č. 000000000035389, ku dňu smrti poručiťa vo výške istiny 8.364,66 EUR a príslušenstva vo výške 5.303,45 EUR a z titulu prečerpania osobného účtu č. J., na ktorom bol ku dňu smrti poručiťa debetný zostatok vo výške 289,91 EUR,

- pohľadávka spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 24785199 z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou bola postúpená pohľadávka zo Zmluvy o O. refinanc exprese č. 148/3006/13SU zo dňa 14.08.2013, ku dňu smrti poručiťa vo výške 22.256,09 EUR

- náklady spojené s pohrebom poručiťa vo výške 1.022,99 EUR, ktoré uhradila G. H., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, bytom I. XXXX/XX, J..

V zmysle § 58 CMP rozhodol aj o nároku na náhradu a o výške trov konania.

Uviedol taktiež, že postupoval v zmysle § 208 ods. 1 CMP a rozhodol, že majetok poručiteľa, ktorý sa nepodarilo speňažiť v likvidácii pripadá na základe rozhodnutia súdu štátu ku dňu smrti poručiteľa tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

11. Podľa § 207 ods. 1 až 4 CMP: (1) Likvidáciu dedičstva súd vykoná speňažením všetkého poručiteľovho majetku. (2) Notár je povinný postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby majetok speňažil za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný majetok za obdobných podmienok obvykle predáva. Majetok možno speňažiť priamym predajom, dražbou prostredníctvom dražobníka, ponukovým konaním alebo iným vhodným spôsobom. Výťažok speňaženia sa ukladá na osobitný bankový účet zriadený na tento účel notárom. (3) Pri speňažovaní majetku koná notár vo vlastnom mene. O každom speňažovaní majetku notár informuje účastníkov a prihliada na ich výhodnejšie návrhy na speňažovanie majetku. (4) Majetok poručiteľa, ktorý sa nepodarilo speňažiť podľa odsekov 1 až 3, pripadá na základe rozhodnutia súdu štátu ku dňu smrti poručiteľa.

Civilný mimosporový poriadok počíta aj s prípadom, keď sa nepodarí speňažiť všetok majetok poručiteľa. V takom prípade súd samostatným uznesením rozhodne o tom, že nespeňažený majetok pripadá štátu ku dňu smrti poručiteľa. Štát sa teda stáva vlastníkom majetku na základe rozhodnutia štátneho orgánu. Nejde tu o odúmrt' v zmysle § 462 OZ. /ASPI/

Právnym dôvodom nadobudnutia majetku štátom je rozhodnutie súdu. Štát nemá postavenie dediča. Štát nezodpovedá za dlhy poručiteľa z dôvodu, že nadobudol majetok, ktorý sa pri likvidácii dedičstva nepodarilo speňažiť.

12. Za týchto okolností tak odvolací súd konštatuje, že nie sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o pokračovaní s dedičmi žalovaného (poručiteľ nezanechal žiadny závet ani listinu o vydedení, všetci zákonní dedičia dedičstvo po poručiteľovi platne odmietli, štát nemá postavenie dediča, nezodpovedá za dlhy poručiteľa z dôvodu, že nadobudol majetok, ktorý sa pri likvidácii dedičstva nepodarilo speňažiť, poručiteľ teda nemá právneho nástupcu, dedičské konanie právoplatne skončilo), pričom nedostatok procesnej subjektivity na strane žalovaného je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania a konanie je potrebné z tohto dôvodu zastaviť.

Ak k strate procesnej subjektivity strany dôjde po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, je súd naďalej vyhláseným rozhodnutím viazaný. Pri riadení sa opísanými úvahami je tak zrejmé, že smrť žalovaného v prejednávanej veci (ktorý nemá právneho nástupcu) spôsobila nemožnosť ďalšieho pokračovania v konaní a konanie preto muselo byť obligatórne zastavené.

13. Podľa § 453 ods. 1 a 3 CSP: (1) Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie. (3) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa čl. 4 ods. 1a 2 CSP: (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Trovy je teda povinná platiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje z procesného hľadiska. Uvedený pojem je pritom nevyhnutné vykladať komplexne. V posudzovanej veci dôvodom zastavenia konania bol nedostatok procesnej subjektivity strany konania, v dôsledku jej úmrtia v priebehu konania, vo vzťahu ku ktorému nedošlo k procesnému nástupníctvu. Z toho dôvodu bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania (sp. zn. 25Co/207/2017 a 21Co/36/2025) i dovolacieho konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania i dovolacieho konania (porovnaj pôvodné ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., účinného do 30.

júna 2016, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené) s poukazom na článok 4 CSP.

14. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)